

sammen med det; det er nemlig, om der ikke kunde være Anledning til at give de Enkelte, som dyrke Tobak paa leiet Jord, nogen Godtgjørelse, dersom de have anvendt nogen extraordinær Beføstning paa saadanne leiede Jorder. Dog, derom tør jeg ikke udtale mig, idet jeg ikke er kundig nok i de derhenhørende Forhold, men jeg har dog troet at burde anføre det. Derimod har den høitærede Minister foreslaaet, hvad der vistnok er meget rigtigt, at der gives de nuværende Tobaksavlere Godtgjørelse for de Indretninger, Tørrehusse eller, som de nok egentlig hedde med et teknisk Udtryk, Tobakshuse, som de have opført. Hvor stor denne Godtgjørelse vil blive, og hvilke Beløb de skulle have, tør jeg ikke have nogen Mening om, men jeg skal dog tillade mig at oplysje, at i 1873 søgte jeg personlig nogle private Dphlysninger over i Fredericia om disse Forhold, og man anslog da, uagtet disse Tobakshuse ere indrettede meget primitivt og tarveligt, Beføstningen ved saadanne Tobakshuse fra 40 til 100 Kr. pr. Jag. Hvor store de i Almindelighed ere, fik jeg ikke at vide, jeg fik kun Dphlysningerne skriftligt, og Tiden var saa langt fremrykket, at jeg ikke fandt Anledning til at indhente yderligere Dphlysninger; men, som sagt, dertil ansloges de pr. Jag, og det antoges, at der var i Fredericia 100 à 150 saadanne Tobakshuse. Hvorledes det stiller sig paa Thyen, fik jeg dengang ingen Underretning om, men det har vel omtrent været det Samme. Det vil imidlertid, naar Tiden kommer, og Loven bliver gennemført, blive nærmere undersøgt, og jeg tror, at den Maade, hvorpaa den høitærede Minister har foreslaaet, at Taxationen af disse Indretninger skal foretages, er meget hensigtsmæssig. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høie Things Opmærksomhed. Da jeg formoder, at det vil blive henvist til Lovbuddvalget, skal jeg ikke yttre mig mere derom.

Ogenbøll: Jeg skal ikke komme nærmere ind paa det Spørgsmaal, hvorvidt det vil være rigtigst enten at lægge en Stat paa Tobaksavlens eller rent at forbyde den, da jeg ikke har Kundskaber i den Retning, og jeg skal selvfølgelig derfor slutte mig til Lovforslaget, saaledes som det foreligger. Derimod kunde jeg ønske at gjøre nogle Bemærkninger med Hensyn til Lovforslagets Affattelse, Bemærkninger, som jeg saa meget mere nødsages til at gjøre paa dette Standpunkt, som den ærede sidste Taler (W. Petersen) jo antydede, hvad der ligger saa nær, at Lovforslaget vil blive henvist til Lovbuddvalget. Forslaget gaar jo efter § 1 ud paa at for-

byde Tobaksdyrkning, undtagen udelukkende til egen Brug, hvortil under ingen Omstændigheder, søies der til, maa anvendes Mere end 200 Kvadratalen af en enkelt Dyrker. Dernæst siges der i § 2, at Overtrædelse af det i § 1 indeholdte Forbud straffes med Bøder, første Gang fra 100 til 500 Kr., anden Gang og fremdeles fra 200 til 1,000 Kr. Der staar altsaa i § 2: „Overtrædelse af det i § 1 indeholdte Forbud“, men der indeholdes egentlig to Forbud i § 1, nemlig for det første Forbud mod at dyrke Tobak til Salg og dernæst mod at bruge Mere end 200 Kvadratalen til Tobaksdyrkning til egen Brug. Jeg gjør blot opmærksom derpaa, fordi det forekommer mig temmelig strengt, at en Mand, som maaste ligefrem af en Jælttagelse bruger 300 Kvadratalen istedetfor 200 Kvadratalen til Tobaksdyrkning, naar han vitterlig selv kan ryge Tobakken altsammen, da skal straffes ligesaa haardt som den, der for at bevige Statskassen dyrker Tobak til Salg. Det er nu blot en Bemærkning, en Henstilling. Dernæst staar der i andet Punktum af § 2: „Samme Bøder ifalde den Eier af Jord, som, uagtet han er vidende om, at der dyrkes Tobak paa hans Jord, undlader at anmeldes saadan Dyrkning for Politiet“. Denne Bestemmelse er noget uklar. Der kan jo først spørges: Skal, naar denne Lov træder i Kraft, enhver Tobaksdyrkning til egen Brug anmeldes til Politiet? Det antager jeg ikke er Meningen, og det vilde ogsaa være lidet rimeligt. Altsaa maa denne Sætning forstaas saaledes, at det gælder kun med Hensyn til Jord, som er bortleiet, og naar Eieren af saadan Jord veed eller bliver opmærksom paa, at Leieren dyrker Tobak der, skal han straffes, som om han selv havde gjort det. Det er en temmelig streng Bestemmelse, aldenstund man kan dyrke Tobak til egen Brug. Hvorledes skal Eieren vide, om Leieren dyrker til Salg eller til egen Brug, og hvorledes kan man i Grunden overhovedet forlange, at han skal føre en saadan Kontrol med sin bortleiede Jord? Det er nu ganske vist Skik, at det er kun i den Omkreds ved Lillebelt, at der for Tiden dyrkes Tobak, men det kan jo ogsaa ske andre Steder. Det forekommer mig, at det er en Bestemmelse, som man i Praxis maa være betænkelig ved at indføre. Enten skal man paalægge, at enhver Tobaksdyrkning skal anmeldes til Politiet, eller ogsaa maa man overlade til Politiet, det Oftefentlige, selv at tage vare paa og holde Die med, naar ulovlig Tobaksdyrkning finder Sted. Der staar dernæst i § 2: „Den ulovligt avlede Tobak bliver derhos, hvad enten den endnu findes paa Marken eller er bragt